BYNAJMNIEJ!

Partykuła BYNAJMNIEJ znaczeniowo najbliższa jest połączeniu WCALE NIE i w żadnym wypadku nie powinna być używana w znaczeniu ‘przynajmniej’, ‘chociaż’ czy ‘w każdym razie’. Jest nacechowana książkowo, a więc dobrze wygląda w literaturze, ewentualnie w publicystyce, a nie najlepiej w języku potocznym. Odpowiadając na pytanie – jeśli chcemy dać odpowiedź odmowną – możemy używać samego BYNAJMNIEJ lub połączenia NIE, BYNAJMNIEJ (z przecinkiem po nie), np. „Czy zatem odnosimy wrażenie, że układ ten jest chaotyczny? – Bynajmniej! To struktura inaczej uporządkowana”; „Może wolałaby pani usiąść przy oknie? – Nie, bynajmniej! Boję się przeciągów!”. W zdaniu BYNAJMNIEJ pojawia się zawsze w towarzystwie przeczenia (tylko w XIX-wiecznej polszczyźnie używane bywało bez słowa nie): „Nie jest to bynajmniej słowo nadające się do codziennego użytku”; „Bynajmniej nie ma powodu, by odrzucać takie rozwiązanie”. Warto pamiętać, że zaprzeczone imiesłowy i przymiotniki, pojawiające się po słowie BYNAJMNIEJ, zawsze są zapisywane rozdzielnie: „Wyrażenie to, bynajmniej nie zalecane do użytku w wypowiedziach potocznych, może się jednak pojawiać w tekstach oficjalnych”.